

Katrin hjá Sámali

Katrin Petersen var fødd í Klaksvík ein sunnudag, t. 23. okt. 1948. Hon var yngst av børnunum hjá Turið og Sámali Petersen. Best kendu vit Sámali sum Sámali lærarin. Elst av børnunum hjá Turið og Sámali var Hanna, aftan á komu dreingirnir Jallgrímur og Petur. Barnaheimið hjá Katrin á Biskupsstøð minnstast vit fyri góðsligar og innigóðar karmar. Turið, við síni sáttligu og fløvandi medferð, fekk genturnar í grannalagnum at kenna seg so vælkomnar. Barngóð burturav var Turið, ið ættað var úr Svíni. Sámali, sum ikki segði so nógv, vistu vit, var tónlistamaður og gjørdi so beinrakin og yndislig lög. Tað hendi seg meiri enn so, at vit vóru millum tær fyrstu, ið dugdu nýkomponeraðu sangstrofurnar á lögnum, hann gjørdi. Vit fingi tær inn í oyrað, tá hann streyk eftir violinstreingjunum inni í arbeiðsrúminum. Sámali var so fjølbroyttur, stjórnaði sangkóri og Klaksvíkar Hornorkestri, sat í sóknarstýri og á lögtingi og var iðin granskari úti í føroysku natúruni. Í kjallaranum hevði hann eitt rúm við útstappaðum fuglum, ið hann lærði okkum nøvnini á. Tað var ein áhuga-verdur pápi, hildu vit, sum á sín serliga, hugfarsliga hátt legði pípunu frá sær og greiddi okkum forvitnu óvitum frá smáfugli sum rov-fugli.

Í barnaárunum var heimur okkara Biskupsstøð – alt var so vandaleyst, og stóra verðin lá uttanfyri. Vit børn spældu nógv, bæði innan- og uttanduraspøl. Einkin órógv-aði sum í dag, og vit keddu okkum ongantíð. Samvera og spæl var hjartatátturin í uppalingini og menningini. Biskupsstøð blómaði, har var alt uttan um okkum, - bóka-savnið, bókhandilin, kram-búðin, klædnabúðin, kolgarðurin, bátabrúgvinn í fjøruni, víði bøurin hjá Jákup bónda og høsna- og kalkungarðurin hjá Hans bónda. Ja, tað var eitt yðjandi lív við øllum tí, vit stóðu saman um og hildu vera heimsins nalva.

Katrin búði á markinum millum Ziskatrøð og Biskupsstøð. Longu sum smágenta var hon ein partur av gentuhópinum, har vit spældu. Um jóltíðir fóru vit til jólatræ og fleiri ferðir um árið vóru føðingardagar, har vit vandliga spældu smáar "komediur" og framfórdu fyri gestunum. Tað kundi henda, at vit høvdu gott fylgisspæl afturvið eisini. Bindiskúlin

í Emmaus hvørja viku var eitt "must" og túrarnir út í Grøv um summarið, har vit vassaðu og tvassaðu. Hetta vóru árinum við dansku, ljósareyðu Puk-bókunum við Christell tekningum, vøkrum eskjum við glansbílutum í og fellibók. Og vit savnaðu bunkar av vøkrum servietum, sum so óbrúktir vóru goymdir og taldir upp við hvørt. Vit kappadust um at savna sodavatnsproppar frá Føroya Bjór við tølum í undir tundrinum. Vit býttu um, so vit fingi røttu raðfylgjuna frá 1 til 10 og kundu so vera við í lutakasti um ein sodavatnskassa. Hetta vóru minniligir dagar. Um fermingaraldur fekk man egið kamar, carmen curlers stóðu á kommoduni og ornaðu, og kjólarnir tódnaðu. Romanbløðini sløgdu á náttborðinum, og brævakassin hjá Tove Ditlevsen í Famile Journalinum varð dúgliga lisin og stjørnurnar við, - hvat mundi fara at henda í næstu viku ella seinni í árinum. Vit løsu romanbløðini og tey vaksnu "Det bedste". Príslistin frá Daells Varehus, Messen, Candor og Sport, alt hetta tóku vit til okkum. - Jú, hetta vóru vit felags um. Og vit samlaðu silvurbestikk frá Leivi Ellingsgaard og Eilif Arge, tí einaferð vildu vit borðreiða við blonkum knívum og gaflum sum aðrar klaksvíksfrúur.

Katrin gekk tveir flokkar undan okkum og fekk tí ómetaligan stóran týðning sum slóðari og vegleiðari tey fyrstu trilvandi fetini inn í ungdómsheimin. Tað var serliga spennandi, tá hon fór

at arbeiða á posthúsinum, meðan vit enn "bara" gingu í skúla. Stuttligt var at fara inn til hennara um kvöldarnar at prátta, tí Katrin átti ein lítlan plátuspælara. Hugnaløturnar vórðu ballaðar inn í mjúku røddina hjá Cliff Richard og eisini Pat Boone. Katrin hevði ein mammubeiggja yviri í Canada, ið hon við hvørt fortaldi okkum um, eina mostir á Bornholm og eina úti í Heiðunum, sum var so blíð og týð at vitja. Hon var jarðamóður, átti hvørki mann ella børn. Og har sluppu vit at gera sum okkum lysti. Ja, slíkt situr eftir og svarar aftur í dag!

Sámali Petersen gjørdist eitt skifti landsstýrismaður. Tá fluttu Turið við Sámali sjálvsagt til Havnar. Ferðasambandið kann ikki samanberast við tað í dag, men í vikuskiftum fóru vin-konurnar hugagóðar við Pride suður at vitja, - hurðin til ungdómsheimin stóð nú víðopin, og Katrin'sa vinir vóru okkara vinir. Ræsur gjørdist rúmari, og útlongsul gjørdi seg eisini galdandi millum okkum gentur á Biskupsstøð, og hjá Turið og Sámali úti í Tinganesi og Brøttulíð var sami blíðskapur sum í Klaksvík. Í 1968 hitti Katrin Hera, ið gjørdist maki og stuðil hennara alt lívið.

Katrin fór á Ryslinge Háskúla og í fylgi við henni Dora hjá Eli Nolsøe. Tann "ferðandi háskúlin" var eisini nakað, ið hugtók Katrina, og hon gekk við lív og sál upp í tann partin av háskúlarørsluni. Tankin búnaðist meir og meir at gerast barnagarðslærari, sum tað kallaðist tá. Í 1973

var hon liðug við skúlan og stóð við prógvi í hondini og virkaði nøkur ár í DK innan tað starvsókið, meðan Heri gjørdi seg lidnan við sína útbúgving.

Tá Katrin og Heri fluttu heim til Føroyar, tók hon við starvi sum leiðari fyri dagstovnin í Hoyvík. Í 17 ár greiddi hon tann setningin til lítar. Tá Tórshavnar Kommuna í ár 2000 setti Barna- og ungdómsdeildina á stovn, varð Katrin settur leiðari. Samvitskufult røkti hon starvið við síni breiðu vitan og sunnu hugsjónum, eisini tá sjúkan gjørdi seg inn á hana. Hon tók dystin upp við henda miskunnarleysa óvin, fekk hann í fleiri umfórurum í andglettin, men nú fekk hann so seinasta orðið.

Seint í fjør segði Katrin seg úr starvi. Tað var vorðið ov krevjandi hjá henni í landsins størstu kommunu at umsita hetta starv, ið var í so stóðugari menning, meðan sjúkan gjørdist meinari og meinari.

Í okkara dagbókum gongur Katrin nógv aftur. Tað er einki at siga til, tí tú vart so serlig og viðkomandi Lesihugaðar vóru vit allar triggjar, læntu bókur frá hvør aðrari, ummæltu tær og fylgdu væl við, tá John Reid hevði sett nýtgávur upp á hillarnar á bókasavninum. Ja, tá vóru gentubøkur gentubøkur og einki annað enn tað!

Vit syrgja missin av tær, Katrin góða. Í sjúkutilgongdini hevði tú sanniliga tað sama kærleiksfulla yndið, ið altíð sermerkti teg. Meinast er missurin hjá Hera,

Høgna og Bjørt og systkj-unum hjá tær.

Deyðin fekk seinasta orðið, men blíða brosið var alla tíðina har. Tað fekk sjúkan einki gjørt við. Og vit minnst tað, Katrin, brosið, og unna tær eina sæla og góða hvíld eftir drúgvast dystir og bakkøst.

Tá tú vart borin út úr Havnar kirkju sunnudagin, og orglið á loftinum spældi fittu lögini hjá Sámali Petersen: Morgunroðin lýsir og Ein firvaldur í góðum lag, var tað, sum um man var aftur á Biskupsstøð eina løtu. Sera beinrakið, at tú vart borin út við so vøkrum tónum hjá pápa tinum.

Friður verði við minninum um Katrin hjá Sámali.

Ruth og Polly

25 ára starvsdagur

1. mars 2013 hevur Dávur Neshamar, Tórshavn arbeitt í 25 ár sum roknskaparleiðari hjá Elfelagnum SEV.

Tøkk

Hjartaliga takka vit fyri sýnda samkenslu, tá elskaði maður mín, pápi, verpápi, abbi og langabbi okkara

Arni Højgaard
Toftir

andaðist og varð jarðaður.

Ein tøkk til tykkum á Landssjúkrahúsinum fyri tykkara hjálp og umsorgan, sum tit veittu honum til tað seinasta. Takk til Magnus Simonsen og prest Martin R. Jacobsen fyri góð og troystarrík orð í kapellinum og í kirkjuni. Eisini ein tøkk til kirkjutænarar, sangarar og gravara. Ein serlig tøkk til kirkjukórið í Fríðrikskirkjuni fyri sera vakran sang. Eisini vilja vit takka fyri blómur, kransar og peningagávur til Fríðrikskirkjuna. Hjartans tøkk til tykkum mongu, sum bakaðu og hjálptu so væl til við ervinum, og til tykkum øll, sum fylgdu Arna til hansara seinasta hvíldarstað her á foldum.

Familjunnar vegna
Hjordis, Jógvan og Sigvør